

Šuma jele i smreke u Samarskim stijenama

Bjelogorične i crnogorične šume Gorskog kotara

Tekst i foto: mr. sc. Marko Randić
Javna ustanova Priroda

U krajolicima Gorskog kotara u kojima dominira prirodna šumska vegetacija najviše se kontrastima izdvajaju bjelogorične i crnogorične šume. One su opet sasvim drugačijeg ozračja, izgleda i botaničkog sastava na različitim geološkim podlogama. Šume bukve kao i miješane šume bukve i jele, koje u ovim krajevima imaju najveće prostorno i gospodarsko značenje, obrastaju područja na karbonatnoj geološkoj podlozi, na vapnencima i dolomitima.

U „karbonatnim“ tipovima šuma, osim bujnog i raznolikog šumskog svijeta biljaka, životinja i gljiva možemo upoznati svu raznolikost krškog reljefa. Stara stabla, najčešće jela, javora i bukvi obrastaju i korijenjem prodiru u razjedene i škrapovite vapnenačke i dolomitne stijene te duboke ponikve. Bujna šumska vegetacija krije i ulaze u krško podzemlje: jame, špilje i ledenice. Najljepši primjeri takvih šuma u zaštićenim područjima poput park šume Golubinjak kod Lokava, rezervata Debela lipa-Velika Rebar, strogog rezervata Bijele i Samarske stijene i drugih.

Crnogorične šume zauzimaju u Gorskom kotaru nešto manje površine i pretežno su vezane uz kiselo tlo i silikatnu geološku podlogu. Tako je jedna od najljepših prirodnih crnogoričnih šuma Gorskog kotara šuma jele i paprati rebrače. Nalazimo je od Moravica preko Skrada do Fužina i s druge strane do Mrzle Vodice, Zelina, Crnog Luga i Krašičevce. Jele u ovom tipu šume dosežu impozantne dimenzije, tlo je nerijetko obraslo brojnim vrstama mahovina, paprati, grmčićima borovnica i, što je ljubiteljima prirode važno, iznimno bogatim svijetom gljiva.

Tragovi
ksilofagnih
kukaca na
odumrlom
deblu smreke
na Obruču